

[Lange.]
 hviler paa, da den ene kan følge Enkelt-
 hederne i Driften, hvad Bestyrelsen ikke
 kan. Jeg mener, det er i høj Grad farligt at
 gennemføre Lovbestemmelser, der lægger et
 Ansvar paa Bestyrelserne, som man paa
 Forhaand kan vide at disse ikke kan op-
 fylde. Naar der saaledes i § 53 staar, at
 Bestyrelsen er pligtig at meddele Revi-
 sorerne enhver Oplysning, de forlanger til
 Bekræftelse af Regnskabets Rigtighed, for-
 udsætter det en Viden om Detailler, som
 Bestyrelsen i Almindelighed ikke kan have,
 medmindre Stillingen som Bestyrelses-
 medlem bliver fast lønnet, hvad Selskaberne
 i de fleste Tilfælde ikke vil kunne bære.

Naar der i § 28 kræves indført en Aktie-
 protokol, som enhver Aktionær paa Generalforsamlingen kan gøre sig bekendt med, ved
 jeg ikke, hvad man ønsker at opnaa derved.
 Det er klart, at man derved giver Speku-
 lanter en Chance, selv om man har ændret
 det til, at Oplysningerne kun kan faas paa
 en Generalforsamling. Der følger jo ofte
 efter en saadan Generalforsamling en ny,
 hvor de afgørende Beslutninger træffes. Det
 forekommer mig ogsaa, at Aktionærer, der
 lader deres Aktier notere i Selskabets Bøger,
 maa kunne forvente Diskretion desangaaende.

Det er med Tilfredshed, jeg ser, at det
 absolutte Forbud mod Erhvervelse af egne
 Aktier, som fandtes i det tidligere Lovforslag,
 er fjernet af det her foreliggende; hvorvidt
 man ved Bestemmelsen om 10 pCt. har naaet
 det rette, kan der forhandles om i Udvalget.
 I Modsætning til den ærede Ordfører for
 Socialdemokratiet ser jeg, som sagt, med
 Tilfredshed paa denne Ændring. Ved en
 nærmere Undersøgelse af de enkelte Aktie-
 selskabers Forhold vil man finde, at disses
 Forhold er i høj Grad forskellige. Naar den
 ærede Ordfører for Socialdemokratiet taler om
 Aktieselskaber, taler han jo, som om disse alle
 var store, meget kapitalstærke Foretagender;
 han glemmer ganske, at af de ca. 6 000
 Aktieselskaber, vi har her i Landet, er der
 kun ganske faa Hundreder, der kan komme
 ind under den Kategori; den overvejende
 Del er smaa Selskaber, ja, den langt over-
 vejende Del er ganske smaa Selskaber, og
 for mange af disse Selskabers Vedkommende
 er det saaledes, at Aktionærerne overhovedet
 ikke vil kunne komme af med deres Aktier
 til en fornuftig Pris, en Pris, der staar i
 Forhold til deres Værdi, hvis ikke Aktie-
 selskabet kan være Formidler ved en saadan
 Omsætning og derfor ogsaa i visse Tilfælde
 maa kunne erhverve disse Aktier. Hertil
 kommer, at Aktieselskaberne i mange Til-

fælde vil kunne begrænse deres Risiko ved
 at kunne modtage Aktier til Sikkerhed for
 udestaaende Fordringer hos Aktionærer. Jeg
 mener derfor, at Forbudet mod Erhvervelse
 af egne Aktier, som fandtes i det tidligere
 Lovforslag, absolut ikke vilde have været i
 Aktieselskabernes Interesse, men tværtimod
 kunde have paaført Aktieselskaberne og
 Aktionærerne Tab, som man ikke med Rime-
 lighed kunde paaføre dem.

Med Hensyn til Regnskabsaflæggelsen
 og Overskudsfordelingen maa jeg mene, at ud
 over ganske almindelige Bestemmelser ved
 at Aarsregnskabet skal opgøres under om-
 hyggelig Hensyntagen til tilstedeværende
 Værdier og Forpligtelser, saaledes som or-
 dentlig og forsigtig Forretningsgang tilsiger,
 kan man neppe komme, naar Bestemmel-
 serne skal have nogen gavnlig Betydning.
 Ellers faar man Bestemmelser, som enten
 maa være saa kraftige, at de virker urimeligt
 i mange Tilfælde, eller ogsaa saa vage, at de
 ingen Betydning faar. Aktieselskabernes
 Forhold er saa mangeartede, at bestemte
 Regler for Regnskabsaflæggelsen overhovedet
 ikke vil kunne gennemføres passende for
 alle disse Selskaber. Hvad betyder f. Eks.
 Bestemmelsen om, at der skal henlægges
 10 pCt. af Overskuddet til en Reservefond,
 indtil denne udgør en Tiendedel af Aktie-
 kapitalen? Jeg vilde kunne fremføre Eks-
 empler paa, at Bestemmelsen kan virke
 urimeligt overfor meget kapitalstærke Aktie-
 selskaber, der driver en risikofri Virksomhed,
 medens det i det overvejende Antal Tilfælde
 og i de Tilfælde, hvor Bestemmelsen skulde
 komme til at gøre Nytte, vil vise sig, at
 Kravet er meget for ringe. Bestemmelsen
 vil derfor i mange Tilfælde føre til en Svæk-
 kelse af Konsolideringsbestræbelserne. Den
 vil svække Bestyrelserne i Forholdet til Ak-
 tionærer, der kræver forøget Udbytte. Det
 vil i mange Tilfælde blive meget vanskeligt
 for en Bestyrelse at modstaa Krav om for-
 øget Udbytte, naar Aktionærerne kan hen-
 vise til, at man har opsamlet de 10 pCt.
 Reservefond, som Aktieselskabsloven kræ-
 ver.

Naar den ærede Ordfører for Social-
 demokratiet sagde, at der ikke i det fore-
 liggende Lovforslag fandtes nogen Bestem-
 melse om, at Overkurs paa Aktier skulde
 henlægges til Reservefonden, og at denne
 Indtægt antagelig maatte kunne benyttes
 til Udbetaling af Udbytte, vil jeg gerne
 henvise til § 43, der siger, at Beløb, der
 indvindes ved Overkurs, med Fradrag af
 de paaløbne Omkostninger skal henlægges
 til Reservefonden, indtil denne har naaet